

EL MUNICIPI DE SABADELL EN L'ÈPOCA MODERNA

NÚRIA DOMÈNECH I FIGUERES / M. MERCÈ RIOS I FIGUEROLA

Aquest article és la síntesi d'un estudi sobre la problemàtica municipal a Sabadell durant els segles XVI, XVII i XVIII. Centrem l'estudi en la identitat de les autoritats municipals de Sabadell al llarg d'aquests tres segles: qui eren els seus integrants i la seva situació social i professional al llarg de 250 anys. Aquest és un tema inèdit a Sabadell malgrat el recent auge de la història local arreu de Catalunya.

A inicis del segle XVI, l'organització social a Sabadell havia sofert poques modificacions respecte a la medieval, mantenint-se invariable la permanència social en el govern de la vila. Els integrants dels principals càrrecs municipals abans de la reforma borbònica eren una sèrie de famílies que s'anaven succeint en el poder. L'evolució del municipi ha estat, però, complexa i poc lineal en dos moments de veritable canvi en la identitat de les autoritats de Sabadell: els anys de la revolta catalana de 1640-1652 i, a partir de l'any 1719, data de l'aplicació del nou règim municipal borbònic a la vila.

SABADELL EN L'ÈPOCA MODERNA

L'any 1549 formaven part del Consell General de la vila 50 caps de casa i calculem

que la població total oscil·lava entre 450 i 550 persones. En aquests anys s'havien recuperat els índexs d'abans de la pesta negra.¹ L'any 1592 es va concedir a la vila la facultat de reduir el Consell General a 30 persones ja que Sabadell passava de 200 caps de casa. Això permet de graduar entre 1000 i 1100 els habitants de finals del segle XVI.

Al segle XVII la població va continuar creixent, però a partir de la guerra de separació i la gran pesta de 1649 a 1652, la població va veure reduït el seu creixement, mantenint-se així el nombre d'habitants del segle XVI.

Durant el segle XVIII, el nombre de veïns va créixer de manera considerable. L'any 1709 es comptaven 234 focs i a finals de segle, concretament el 1789, s'arriba a 442 focs.² El progrés és clar i notable si es té en compte la ruïna provocada per la guerra de successió. L'economia de Sabadell era dual, centrada en l'agricultura i una florent indústria llanera i de lli. L'agricultura era bàsicament cerealística i, produïa alhora productes alimentaris, com els llegums, l'oli o vi, i matèries primeres per a la indústria local, com el cànem.

Els segles XVII i XVIII van veure augmentar la producció d'aquest últim producte i reduir la de l'oli. La indústria tèxtil va ser preminent en aquests tres segles, representada per dos oficis sovint enfrontats, els teixidors i els paraires.³ Les activitats agrícola i tèxtil sovint es confonien. Era freqüent que un mateix individu fes els dos oficis, fins i tot els molins eren alhora drapers i fariners.

En els inicis de l'edat moderna Sabadell era governat per un consell general, dividit en un consell ordinari compost per tres jurats, dotze prohoms i tots els caps de casa de la vila.⁴ (Quadre I).

Els dos consells que administraven la po-

blació, l'ordinari i el general, van sofrir dos canvis notables. L'any 1553 es va aplicar la insaculació en l'elecció de jurats i prohoms⁵ i el 1557 es va reduir numèricament el consell general.⁶ Aquest va passar a 15 membres (5 per cada mà). (Quadre II).

Aquest sistema es va mantenir pràcticament inalterat des de la segona meitat del segle XVI i durant el segle XVII. No va ser fins a inicis del segle XVIII amb el règim borbònic que va variar substancialment.

La gestació del nou règim municipal borbònic no va ser uniforme, hi van haver diverses opcions.⁷

Finalment en va resultar un model que va transformar el més important; a qui representaven els consellers i regidors. El poder central augmentava d'aquesta manera el control sobre el municipi i, adjudicava a la monarquia o als seus representants —audiència o corregidors— el poder d'intervenir en el nomenament dels càrrecs municipals. Aquest sistema assegurava la subjecció dels municipis a l'autoritat reial. A nivell pràctic, el nombre de regidors va augmentar fins a vuit persones en els caps de corregiment i a sis en viles com Sabadell, que tenia de 200 a 300 caps de casa. A Sabadell va correspondre un batlle i sis regidors per primera vegada l'any 1719. El 1715 va ser l'últim any que jurats i prohoms van ser elegits pel tradicional sistema de la insaculació. L'adopció del règim municipal borbònic va tardar encara quatre anys a fer-se efectiu. Durant aquest període va succeir un fet inusual: van governar les mateixes persones insaculades el 1715.⁸

LES AUTORITATS MUNICIPALS

L'estudi de la identitat i la pervivència en el poder de les autoritats municipals a la vila

Façana de l'ajuntament
de Sabadell

de Sabadell durant els segles XVI, XVII i XVIII, l'hem basat en la informació dels llibres de les ordinacions de la vila de Sabadell, aplegades en 16 volums, des de 1548 a 1808.⁹

Les ordinacions dels segles XVI i XVII, a diferència de les del segle XVIII, no donen cap relació sobre els oficis dels jurats i prohoms. El problema més important ha estat identificar cada autoritat municipal dels dos primers segles amb el seu ofici.

És sabut que Sabadell basava la seva economia en l'agricultura cerealista i l'artesania de la llana (paraires). Es pot deduir que aquests dos oficis eren preeminents en les persones que tenien càrrecs en el municipi.

Calia relacionar cada persona que havia exercit un càrrec al municipi de Sabadell, amb oficis o propietats rústiques. Saber qui era i què feia cada un d'ells.

Aquesta tasca ha pogut ser realitzada gràcies a referències toponímiques que hem trobat a les Ordinacions i altres documents consultats. Hi ha referències molt clares de masos, eres, camps, basses, molins, trulls i tints, els quals normalment trobem localitzats a la vila de Sabadell o a les immediates rodalies. Moltes vegades aquestes referències donen el nom i l'ofici del propietari. En aquest cas ha estat una font de gran utilitat.¹⁰ Al segle XVI, a partir de la introducció de la insaculació el 1553, trobem els càrrecs municipals repartits entre un bon nombre de famílies. La majoria van tenir un sol representant o com a màxim dos càrrecs en el govern de la vila.¹¹

Hi ha un conjunt de famílies que són ben lluny de tenir pocs membres al municipi; hi trobem una successió d'avis, fills i néts en el govern municipal. Els més importants en el segle XVI són els Duran, els Argemir, els Folch, els Lletget, els Quer i els Vendrell. S'ha de tenir en compte que durant la se-

gona meitat del segle XVI es va produir a Sabadell un augment important de població. Aquest fet, però, no queda reflectit en els càrrecs municipals, ja que les famílies que hi participen es mantenen variables en una cinquantena i no hi ha cap indicatiu que demostrï que hi va haver un augment de població. L'immobilisme social a la segona meitat de segle és bastant important, sobretot de cara als nousvinguts.

En el segle XVII, el repartiment de càrrecs segueix el mateix model que el segle XVI. Com al segle anterior, trobem una sèrie de famílies que es van succeint al poder.

Els més importants en el segle XVII són els Duran, els Fontanet i els Turull. Els dos primers ja els trobem documentats en el segle XVI, mentre que els Turull,¹² són nous a la vila i jugaran un paper molt important en el futur. La continuïtat familiar és més important del segle XVI al XVII que del XVII al XVIII.

Hi ha dos moments de canvis importants en el govern de la vila, tant dels jurats com dels batlles: és el parèntesi que va suposar

la revolta catalana de 1640-1652 i els nous esquemes que va comportar la política borbònica a partir de 1719.

Ara bé, al llarg dels tres segles, es van mantenir les grans famílies tradicionals que basaven la seva riquesa en terres o tints i que van governar el municipi abans i després d'aquests moments de canvi.

1640-1652: CANVIS EN EL GOVERN MUNICIPAL

Un dels temes més suggerents és veure si la revolta catalana va tenir o no conseqüències en la composició del govern municipal de Sabadell.

Quant als batlles, es pot avançar que hi van haver canvis significatius:

La columna A reflecteix les persones que van exercir càrrecs des d'abans del 1640 fins al 1653.

La columna B reflecteix les persones que havien exercit càrrecs des d'abans de 1640, fins a 1641-52.

Quadre I

Consell general	Consell Ordinari	3 Jurats (1 per cada mà)
	Caps de casa	12 Prohoms (4 per cada mà)

Quadre II

Consell General o Trentenari	Consell Ordinari	3 Jurats (1 per cada mà) 12 Prohoms (4 per cada mà)
	15 persones	5 de mà mitjana 5 de mà major 5 de mà menor

La columna C, persones que sols van exercir càrrecs de 1640 a 1652.

La columna D, persones que van començar la seva activitat al municipi a partir de 1641 i que van perviure políticament després de 1652.

Quadre III

Batlles	A	B	C	D
Parés, Onofre			X	
Fulló, Antoni			X	
Pujades, Joan				X
Borrell, Tomàs				X
Llobet, Batiste				X

Es pot comprovar gràficament (quadre III), que tots els batlles són individus que mai no havien exercit càrrecs a la vila abans de 1640; dos d'ells, O. Parés i A. Fulló, no van tornar a exercir cap més càrrec a partir de 1652. Els altres tres van perviure políticament un cop Catalunya va tornar a la sobirania de Felip IV. El més important és unanimitat en aquests cinc batlles; coincideix la revolta catalana amb la seva aparició al govern de la vila de Sabadell. I el cas contrari, en aquests anys no trobem representat cap batlle anterior al conflicte de 1640.

Quant als jurats d'aquest període, també en podem extreure conclusions. A partir de 1641 i fins a 1652, van exercir el càrrec de jurat 20 persones diferents, per un total de 36 càrrecs (12 prohoms de mà major, 12 de mà mitjana, 12 de mà menor).

Dels 20 jurats analitzats,¹³ dos d'ells van

exercir càrrecs al municipi abans de 1640, continuen durant el conflicte i perviuen políticament a partir de 1652. Representen un 10% dels jurats.¹⁴

Vuit d'ells van exercir càrrecs abans i durant la revolta i quan aquesta acabà, van desaparèixer políticament. Són la majoria, un 40%. Un altre grup de regidors només va perviure durant la revolta; són sis que representen un 30%.

Finalment un grup més minoritari que és compost per aquells individus que van començar la seva carrera política durant la revolta i la van continuar després de 1652. Són un total de quatre prohoms que representen un 20%. Aquestes dades reflecteixen que l'any 1652 va significar un canvi polític. El 70% de jurats que van exercir càrrecs de 1641 a 1652 no van perviure políticament després d'aquesta data. Les causes d'aquesta desaparició les podem imaginar històricament, però a Sabadell no hem trobat cap documentació que ho especifiqui.

A partir de 1652 la majoria de nous càrrecs recauen en individus nous, que fins a aquest moment no havien tingut cap responsabilitat en el govern municipal.

1719: LA REFORMA MUNICIPAL BORBÒNICA

Abans de la reforma municipal borbònica, el municipi era governat per un batlle o procurador reial, tres jurats (un per cada mà), el consell ordinari i el trentenari. A partir de 1719 aquests dos consells queden abolits i el govern municipal va quedar en mans

d'un batlle i sis regidors.

De 1690 a 1740 a Sabadell 90 persones van ocupar un total de 267 càrrecs (comptant-hi els batlles, els tres jurats i els sis regidors). Correspondria una mitjana d'uns tres càrrecs per persona. Ara bé, hi ha individus que van exercir molts més càrrecs, un exemple és Pau Gay que va ser 11 anys batlle o Josep Turull que ho va ser durant vuit anys.¹⁵

D'altra banda hi ha regidors que no van exercir més d'un càrrec al llarg de la seva vida; van ser una minoria, 28 d'un total de 90. Finalment hi ha persones que constantment tenen un càrrec o altre. Aquests són els màxims exponents de pervivència política.

Cal observar que és més freqüent la repetitivitat dels càrrecs a partir de 1719 que amb el règim tradicional català. Paral·lelament, encara que sembli contradictori, entren en el govern municipal tot un seguit de noves famílies que fins llavors n'estaven al marge. Aquestes dues actituds s'expliquen per l'ampliació del nombre de tres jurats a sis regidors. Aquestes noves famílies seran les que donaran més mobilitat social a les autoritats del municipi.

Cal remarcar la difícil adopció del nou règim municipal decretat a la nova planta. El 1715 va ser el darrer any que es va aplicar el sistema de la insaculació i, fins al 1719,¹⁶ l'AJuntament no va elegir els càrrecs segons la nova normativa. En aquests tres anys simplement van continuar els prohoms i procuradors reials triats a la darrera insaculació.

En el mostreig sobre els càrrecs municipals a Sabadell de 1700 a 1740, (quadre IV), hem trobat 55 famílies diferents (la majoria amb diversos membres). D'aquestes, sis famílies no exerciran cap més càrrec al municipi a partir de la reforma borbònica del 1719. Representen un 11%. Dinou famílies perviuran després de 1719, són un 34,5%. La majoria, però, són noves famílies que no havien estat al govern municipal tradicional; són 30 noves famílies que computen un 54,5%.

Aquestes dades són clares. La reforma borbònica no va representar tant un reemplaçament de les famílies al poder, sinó una ampliació deguda a l'augment de càrrecs que va comportar. La desaparició del poder de sis famílies és minoritària tenint en compte les 19 que perviuen i les trenta que van entrar noves.

La pervivència familiar va ser més afectada durant el període de 1640-52 que després de 1719.

Si 1640-52 va suposar un trencament, a partir de 1719 s'obre un període d'am-

Quadre IV*La pervivència familiar: 1700-1740.*

Nombre total de cognoms	55	100 %
Cognoms de 1700-1718	6	11 %
Cognoms de 1700-1740	19	34,5 %
Cognoms de 1719-1740	30	54,5 %

Quadre V**1553-1600**

N.º persones total	63	100 %
Amb ofici documentat	45	71,4 %
Sense ofici documentat	18	28,6 %
Oficis:		
Llauradors	6	13,3 %
Paraires	39	86,6 %

pliació social en la política municipal de Sabadell.

LA IDENTITAT DE LES AUTORITATS MUNICIPALS

La recerca de l'ofici de les autoritats municipals a Sabadell ha estat una tasca complexa i poc lineal. Les ordinacions de la vila de Sabadell fins al segle XVIII no especifiquen l'ofici de jurats, regidors i batlle.

Com es pot veure en els percentatges (quadres V, VI, VII, VIII), el nombre de persones amb ofici documentat varia al llarg del temps.¹⁷

De 1553 a 1600 (quadre V) el percentatge és d'un 71,4%; una xifra alta si tenim en compte les dificultats que hem tingut per la manca de dades.

Al segle XVII (quadre VI) el percentatge és més baix, sols un 60% fins a la primera meitat de segle.

De 1690 a 1718 (quadre VII) trobem un 65,8% de càrrecs amb ofici documentat. Finalment l'increment és notable de 1719 a 1740 amb un 95% (quadre VIII) del total. Això és degut al fet que a les ordinacions ja trobem l'ofici citat al costat del nom.

De 1553 a 1600 (quadre V) trobem 63 persones diferents que van exercir càrrecs en el municipi de Sabadell.

D'aquests, coneixem l'ofici de 45. Representen un 71,4% i 18 persones resten sense ofici conegut: representen un 28,6%. Entre els oficis documentats en aquests

anys sols sis persones eren llauradors, un 13,3%. La gran majoria eren paraires, 39, que representen un 86,6%.

Dins el nom genèric de paraires hi englobem altres feines artesanals com els teixidors de lli, passamaners, tintorers i els mateixos paraires. Com es veu, en el segle XVI els llauradors tenien poc pes en el govern municipal, pes que anirà augmentant amb els anys, tal i com es veurà. Per contra, el pes específic dels paraires en el govern municipal es va reduir amb els anys per dos fets: un augment relatiu del pes dels llauradors en el govern i l'entrada de nous oficis artesans en el poder municipal a inicis del segle XVIII.

A la primera ciutat del segle XVII (quadre VI) trobem documentats els dos oficis citats. El govern de la vila continua repartit entre els llauradors i els paraires, amb molt més pes específic per part dels darrers. Els llauradors, però, van guanyar terreny en el pla polític.

Cal fer notar l'estreta relació entre els llauradors i els paraires. Sovint eren membres de la mateixa família. però també és possible que una mateixa persona conjuagués les dues activitats.

La implantació del nou règim municipal borbònic va suposar canvis en el nombre dels integrants de l'Ajuntament. Els tres jurats del règim municipal tradicional català van augmentar a sis regidors.

També van haver-hi modificacions en la identitat de les autoritats del municipi. Mentre que el percentatge de llauradors a

l'Ajuntament va augmentar relativament poc, el nombre de paraires es va reduir 19 punts (quadres VII i VIII). Aquest descens ve parcialment compensat per l'augment de llauradors en els càrrecs municipals i sobretot per l'entrada cada vegada amb més força de nous regidors amb oficis artesanals fins llavors exclosos del govern de la vila.

En efecte, durant els primers anys de la reforma borbònica, trobem documentats metges, apotecaris, cirurgians, fonedors, ferrers, sillers, cubers i un sastre al govern de la vila. Aquests oficis no els havíem trobat reflectits durant els segles XVI i XVII. És la novetat més important que va comportar la introducció del nou règim municipal borbònic.

L'organització municipal a Sabadell en els segles XVI i XVII havia sofert poques modificacions respecte a la medieval. Mentre que es va mantenir sense grans canvis la permanència social en el govern municipal, en aquests segles la base econòmica va sofrir evolucions importants. Cal recordar que els integrants dels principals càrrecs municipals d'abans de la reforma borbònica eren una sèrie de famílies que pertanyien invariablement als oficis de paraires, amb les seves varietats i els llauradors (propietaris o masovers). Paral·lelament no podem oblidar una sèrie d'habitants que exercien oficis artesans, els quals no trobem reflectits en els càrrecs municipals dels segles XVI i XVII. Els càrrecs eren doncs monopoli d'aquests dos sectors. A partir del nou règim municipal borbònic, la identitat dels integrants del poder municipal canvia. No oblidem que el municipi es va convertir en el principal banc de proves tant a nivell teòric com pràctic, de la política intervencionista de la monarquia a Catalunya. El fet que Felip V accedis al poder després de la derrota catalana va propiciar l'abolició del marc institucional vigent i la substitució per un nou concepte polític i social.

L'objectiu del nostre estudi era intentar esbrinar com van afectar aquests canvis en un municipi de les dimensions de Sabadell. Cal ressaltar les dificultats d'adaptació del nou sistema. Recordem que de 1715 a 1719 hi ha el període de transició en el qual governen el mateix procurador reial i els mateixos prohoms de mà major, mitjana i menor. Són els darrers prohoms, la fi del vell sistema municipal català. El canvi representava la imposició d'uns nous esquemes de valoració social semblants a Castella. A Sabadell es va traduir en la introducció de nous oficis en els càrrecs. La nova onada de càrrecs públics va obrir tot un ventall de noves possibilitats a oficis artesans com els dels corders, passamaners, cubers, ferrers,

fonedors, sabaters i a oficis com els dels metges, cirurgians i boticaris.

En la historiografia tradicional existeix la visió que els nous càrrecs municipals borbònics anaven relacionats amb un estatus econòmic elevat. A Sabadell, però, no podem afirmar que tots aquests artesans i «artistes» que entren de ple en el govern municipal tinguessin una categoria econòmica més elevada que els qui exercien els càrrecs als segles XVI i XVII. Les ordinations del municipi en alguns casos especifiquen el sou de cada persona, però és una base poc sòlida per fer una afirmació taxativa sobre quin era l'estatus econòmic més elevat.

NOTES

1. M. Carreras i Costajussà, *Elements d'Història de Sabadell*, p. 309.

2. M. Carreras i Costajussà, *Op. Cit.* p. 447.

3. Els paraires eren les persones que els dedicaven a qualsevol de les operacions a la qual és sotmesa la llana, des del rentat fins al perxat. Va ser una figura essencial en la indústria tèxtil als Països Catalans des del segle XIII fins a inicis del segle XIX. Exercien l'element empresarial i directriu: compraven la llana i la donaven a treballar als oficis subalterns —teixidors, tintorers, abaixadors—, i es reservaven l'aprest final i la comercialització.

4. M. Carreras i Costajussà, *Op. cit.*, pp. 227, 228, 275, 276, 278.

5. Per ser insaculat calien unes condicions determinades: no haver exercit el mateix càrrec en els darrers anys, no ser deutor de la corporació o no practicar cap ofici amb el qual hi hagués incompatibilitat.

ORD. II «Actes de la universitat del consell. Llibre I», del 8 març 1548 al 16 abril 1566.

6. ORD. II, 1557.

7. J.M. Torras i Ribé, *Els municipis catalans de l'Antic règim 1453-1808*, Documents de cultura, 18, Curial, Barcelona, 1983, pp. 146-147.

8. ORD. IX, «Liber deliberatorum consell», del 4 maig 1677 a l'11 maig 1747.

9. Les ordinations han estat parcialment transcrits per Ernest Mateu i Vidal, *Ordinations de la universitat de la vila i terme de Sabadell*, en dos volums, publicats per la Comissió de cultura de l'Ajuntament de Sabadell el 1968-1971. Aquesta transcripció té alguns problemes: en primer lloc, no és una còpia de l'original sinó un resum, i un segon problema és que transcriu només de 1553 a 1625.

10. Ens ha estat molt útil l'estudi de Joan Alsina, *Índex de topònims de Sabadell i el seu terme fins a darreries del segle XVIII*, al qual agraïm la seva col·laboració.

11. ORD. II, ORD. III, ORD. IV.

Joan Benet, Gabriel Salvany, Francesc Gorina, Francesc Ferrer, Montserrat Mimó, Francesc Rifós, Antic Esteve, Agustí Bruc, Jaume Amat, Bartomeu Roca, Joan Font, Antoni Julià, Pau Canyelles, Antoni Turull, Joan Fonollet, Antoni Solà, Andreu Corder, Joan Noguera, Jaume Folch, Jaume March, Miquel Pelechs, J. Aymerich, Joan Sala, J. Arnella, M. Santmenat, J. Manent i Narcís Vila.

12. Antoni Turull va accedir per primera vegada a un càrrec municipal a les darreries del segle XVI, el 1595, com a jurat de mà mitjana. ORD. IV, «Actes de la universitat del consell» del 5 agost 1589 a l'11

Quadre VI		
1601-1660		
N.º persones total	67	100 %
Amb ofici documentat	42	60 %
Sense ofici documentat	28	40 %
Oficis:		
Llauradors	8	19,04 %
Paraires	34	80,91 %

Quadre VII		
1690-1718		
N.º persones total	38	100 %
Amb ofici documentat	25	65,78 %
Sense ofici documentat	13	34,22 %
Oficis:		
Llauradors	6	24 %
Paraires	16	64 %
Altres oficis	3	12 %

Les autoritats comprenen un batlle i tres jurats

Quadre VIII		
1719-1740		
N.º persones total	60	100 %
Amb ofici documentat	57	95 %
Sense ofici documentat	3	5 %
Oficis:		
Llauradors	17	29,82 %
Paraires	26	45,62 %
Altres oficis	14	24,56 %

Les autoritats comprenen un batlle i sis regidors

juliol 1605.

13. ORD. VII, «Actes del consell de la universitat». Damià Llobet, Jaume Fontanet, Onofre Fontanet, Joan Argemir, Pere Joan Marc, Lluís Alvareda, Narcís Mimó, Joan Calsada, Joan Riera, Antoni Fulló, Pere J. Calsada, Feliu Moret, Francesc Duran, Lluç Pinós, Onofre Sanmartí, Joan Llobet, Pere Joan Salvany, Batista Llobet, Joan Pujades, Batista Folch.

14. Joan Calsada va ser jurat de mà menor el 1631, 1637, 1648, 1650 i jurat de mà mitjana el 1651 i 1656.

Joan Riera va ser jurat de mà menor el 1638, 1641, de mà mitjana el 1647 i 1652 i de mà major el 1656. ORD. VI, VII.

15. Pau Gay va ser batlle el 1707, 1708, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718.

Josep Turull va ser regidor el 1728 i 1730 i batlle el 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739 i 1740. ORD. IX.

16. ORD. IX, «Liber deliberatorum consell», del 4 maig 1677 al 11 maig 1747.

17. Aquests percentatges els hem calculat en base a les dades que aporten les Ordinations de la vila de Sabadell:

ORD. II, del 8 març de 1548 al 16 abril 1566.

ORD. III, del 28 setembre de 1567 al 12 febrer 1587.

ORD. IV, del 5 agost 1589 al 11 juliol 1605.

ORD. V, del 17 agost 1605 al 16 octubre 1614.

ORD. VI, del 2 desembre 1614 al 6 gener 1634.

ORD. VII, del 1 gener 1635 al 11 abril 1657.

ORD. VIII, del 1 octubre 1657 al 11 maig 1677.

ORD. IX, del 4 maig 1677 al 11 maig 1747.